

กลยุทธ์และแรงบันดาลใจ ในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ

ระพี สาคริก*

บทนำ

คนเราเกิดมา ถ้ามีใจเดียวรักเดียวอยู่ในวิญญาน และมุ่งมั่นทำงานอย่างอิสระ ย่อมมีการพัฒนา
จากรากฐานให้มุ่งวิถึทางไปสู่ความเป็นมนุษย์ ผู้สมบูรณ์ครบถ้วนยิ่งขึ้น

“ใจเดียวรักเดียว” หมายถึง “ความรักในสัจธรรม” ซึ่งธรรมชาติมอบมาให้สานจากเหตุดังกล่าว่า
ถึงความรักเพื่อนมนุษย์ทุกคน เริ่มจากผู้ซึ่งมีรากฐานจิตใจใกล้ชิดกับตนมากที่สุด

ในอีกด้านหนึ่ง ย่อมมีผลช่วยให้ตนมีโอกาสเรียนรู้ความจริงจากใจตัวเอง ทำให้รู้ได้ถึงคุณค่า
ของความรักความจริงใจ ที่มอบให้กับเพื่อนมนุษย์อีกซึ่งยิ่งขึ้น

* ศาสตราจารย์

* อดีตอธิการบดีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

* อดีตกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ หอวังมหาวิทยาลัย

* อดีตกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ธรรมชาติของมนุษย์

มนุษย์ คือลักษณะหนึ่งของชีวิตที่มีจิตวิญญาณ อยู่ในรากฐานตัวเองอย่างเป็นธรรมชาติ และมีพลังซึ่งเกิดจากศูนย์กลางดังกล่าวอย่างอิสระ

ภายในวิญญาณมนุษย์ ถ้าได้รับโอกาสจากภายนอก ย่อมเกิดจินตนาการจากความรู้สึกนึกคิด และมีกระแสใจให้คิดสร้างสรรค์ผลงานใหม่ๆ อีกทั้งมีการลงมือปฏิบัติเดินทางกระแสอิทธิพลวัตถุอย่างท้าทายจากใจตนเองและนำผลกระทบหวนกลับมาพัฒนาจิตใจ เพื่อการดำรงอยู่อย่างรู้คุณค่าลึกซึ้งยิ่งขึ้น

กับอีกด้านหนึ่ง ย่อมมีผลต่อจิตใจที่เชื่อมโยงถึงร่างกายอันหมายถึง ช่วยให้เกิดการรู้ความจริงจากใจตนเองร่วมกับการให้ผลในด้านรูปวัตถุหรือปฏิบัติจากความจริงใจ ซึ่งจะนำไปสู่การมุ่งสร้างสรรค์ ได้ทุกเรื่อง

ดังนั้นการทำงาน การออกกำลังกายและการพักผ่อนจิตใจ จึงควรถืออยู่บนรากฐานเดียวกัน โดยที่สาเหตุและผลถึงกันและกันอย่างเป็นธรรมชาติ แทนที่จะแยกออกจากกันเป็นคนละเรื่องหากบุคคลผู้ปฏิบัติสามารถหยั่งรู้ธรรมชาติ ซึ่งอยู่ในจิตใจตนเองได้ถึงความจริงในระดับหนึ่งแล้วย่อมอ่านความจริงจากภายนอกได้ทุกเรื่อง

จึงสรุปได้ว่า ถ้ามนุษย์แต่ละคนมีโอกาสทำงานจากใจและมีความรักความจริงใจ ที่มอบให้กับเพื่อนมนุษย์ทุกคน ย่อมมีทั้งการออกกำลังกายและการพักผ่อนจิตใจผสมกลมกลืนกันไป ช่วยให้ตนรู้ได้เองอย่างเป็นธรรมชาติว่า เมื่อใดควรพักผ่อนร่างกายตามเวลาอันเหมาะสม จึงช่วยให้ตนทำงานอย่างมีความสุข

ด้วยเหตุนี้เอง การทำงานร่วมกับเพื่อนมนุษย์ เริ่มจากผู้ที่มีรากฐานจิตใจใกล้ชิดกับตน โดยที่อีกด้านหนึ่งมี การแสวงหาผู้ซึ่งมีจิตใจใกล้ชิดกับตนมากที่สุด ย่อมช่วยให้แต่ละคนมีกระแสหวนกลับมาเชื่อมโยงระหว่างจิตใจกับร่างกายตัวเอง หยั่งรากลงลึกซึ่งยิ่งขึ้นอย่างเป็นธรรมชาติ

นอกจากนั้น ผลซึ่งผู้ปฏิบัติพึงได้รับติดตามมาอีกน่าจะได้แก่ การช่วยทำนุบำรุงสุขภาพในด้านจิตใจที่เชื่อมโยงถึงสุขภาพของร่างกาย ทำให้มองเห็นความจริงว่า จิตใจมนุษย์สามารถควบคุมสภาพของร่างกายได้ทั้งหมด ดังนั้นการทำงานอย่างมีความสุข จึงมีผลช่วยให้สุขภาพของร่างกายเป็นไปตามปกติ

จากเหตุผลดังกล่าวน่าจะช่วยให้รู้เหตุผลต่อไปได้ว่า ถ้าแต่ละคนสามารถรู้สภาพที่เป็นความจริงของจิตใจตนเองได้ ย่อมสามารถควบคุมการปฏิบัติของร่างกายให้อยู่ในสภาพพอเหมาะพอสม หรืออาจกล่าวว่า รู้จักความพอดีพองาม

จึงสรุปได้ว่าจิตใจกับร่างกายแต่ละคน หากแยกจากกันเป็นคนละส่วนไม่หากมีวิญญาณความรักเป็นแกนนำ ช่วยให้ทั้งสองด้านสามารถหมุนวนร่วมกันอย่างมีสมดุลจึงจะเกิดความสุข

พลังของมนุษย์

มนุษย์มีจิตวิญญาณซึ่งสั่งสมพลังไว้แล้วอย่างเป็นธรรมชาติ นอกจากนั้นอีกด้านหนึ่งพลังอันเป็นธรรมชาติภายในรากฐานจิตใจมนุษย์ มีปรากฏออกมาได้อย่างต่อเนื่องและยังมีโอกาสใช้ก็ยิ่งเพิ่มพูนมากขึ้น

การดำเนินชีวิตของแต่ละคน ถ้าเกิดความรู้สึกจากธรรมชาติภายในจิตวิญญาณตัวเองว่า ตนมองเห็นโอกาสที่จะปฏิบัติอย่างสอดคล้องกันกับเหตุผล ซึ่งรู้ได้จากรากฐานจิตใจของตนย่อมเกิดพลังปรากฏออกมาอย่างเป็นธรรมชาติ โดยปราศจากการขีดชั้นจำกัดตัวเอง

ดังนั้นภายในวิถีการดำเนินชีวิตของแต่ละคน หากได้รับโอกาสจากสภาพแวดล้อมภายนอกโดยเฉพาะอย่างยิ่ง อำนาจของเพื่อนมนุษย์ซึ่งอยู่เหนือกว่า ที่สามารถเข้าใจความคิดและการปฏิบัติ ซึ่งมีเหตุอยู่ในรากฐานของตน เกิดจากความปรารถนาดีย่อมช่วยให้ผู้ที่มุ่งมั่นปฏิบัติ มีกำลังใจในการทำงานเพิ่มขึ้น

มนุษย์แต่ละคนมีธรรมชาติความรู้สึกที่ ต้องการความเข้าใจและให้กำลังใจ และต้องการขวัญที่ดีโดยที่มีความเชื่อมั่นในคุณงามความดี จากการปฏิบัติของผู้บริหารซึ่งมีอำนาจเหนือตน เพื่อให้มันคงอยู่กับความเชื่อในเหตุผลได้

สิ่งดังกล่าว มีผลช่วยให้แต่ละคนมีสมาธิในการทำงานอย่างมีความสุข !!!

มนุษย์กับสภาพแวดล้อม

มนุษย์หาใช่มีชีวิตเดียวไม่ ดังนั้นจึงควรอยู่ร่วมกันจากใจอันเป็นธรรมชาติซึ่งหมายถึง การเรียนรู้จิตใจอันเป็นธรรมชาติระหว่างกันและกัน เพื่อช่วยให้เกิดพลังในการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ สภาพแวดล้อมที่เป็นปรุมเหตุ ส่งผลช่วยให้การเรียนรู้ของมนุษย์แต่ละคนสามารถหยั่งรากฐานจิตใจเจริญลึกซึ่งรวมทั้งเปิดกว้างมากขึ้นจึงน่าจะได้แก่ สภาพแวดล้อมอันมีเหตุผลมาจากความคิดและการปฏิบัติของมนุษย์ด้วยกันเอง ทั้งจากด้านบน ด้านล่างและระดับเดียวกัน

ผู้ที่มียากฐานจิตใจใกล้ชิดกับตนมากที่สุด ย่อมช่วยให้แต่ละคนมีขวัญและกำลังใจสูงสุด จึงมีส่วนอย่างสำคัญในการเร้าใจให้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ หากความสัมพันธ์ใกล้ชิดทางใจ มีเหตุมีผลสอดคล้องกันกับระบบการอยู่และการปฏิบัติงานร่วมกัน ทั้งด้านส่วนตัวและด้านที่ให้บริการแก่สังคม ย่อมช่วยให้นำผลงานไปสู่ผลสำเร็จตามเป้าหมายหากมีผลขัดแย้งกัน ย่อมทำให้เกิดภาวะสับสนและเป็นปัญหาส่งผลกระทบกระเทือนความมั่นคง ทั้งของชีวิตแต่ละคนและประโยชน์สุขในการทำงานเพื่อสังคมร่วมกัน

จึงสามารถสรุปได้ว่า มนุษย์มีการเรียนรู้ระหว่างกันและกันทั้งระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ระหว่างผู้ที่มีโอกาสเหนือกว่ากับผู้ด้อยโอกาสกว่าและผู้ที่อยู่ในระดับเดียวกัน ดังที่มีร้อยกรองลิขิตไว้ในอดีตบทหนึ่งว่า

คนเห็นคนเป็นคน	นั่นแหละคน
คนเห็นคนใช้คน	ใช้คนไม่
กำเนิดคนย่อมเป็นคน	ทุกคนไป
จะแตกต่างกันได้	แต่ชั่วดี

ดังนั้นการเปิดใจให้ถึงกัน จึงมีเหตุผลมาจากทั้งสองด้านและสามารถทำให้เกิดความเข้าใจระหว่างกันและกัน อันจะนำไปสู่วิถีทางที่สร้างสรรค์ให้เป็นผลสำเร็จได้ทุกเรื่อง

ด้านหนึ่งได้แก่ การเรียนรู้ผลจากการปฏิบัติโดยตนเองที่สะท้อนจากสิ่งซึ่งผู้อื่นได้รับกลับมาสู่ตน กับอีกด้านหนึ่ง ได้แก่ การรับรู้จากผลการปฏิบัติโดยผู้อื่น ซึ่งทำให้เกิดความเข้าใจระหว่างกันและกันลึกซึ้งยิ่งขึ้น

การเรียนรู้จากประสบการณ์ชีวิต

กระแสการเรียนรู้จากพื้นดินถึงวิญญาณมนุษย์ หรืออีกนัยหนึ่งจากด้านล่างขึ้นสู่ด้านบนซึ่งเกิดจากการปฏิบัติของมนุษย์ โดยถือความรักความจริงใจเริ่มต้นจากรักเพื่อนมนุษย์เป็นพื้นฐานย่อมนำไปสู่การสร้างสรรค์โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การสร้างสรรค์รากฐานจิตใจมนุษย์ ให้รักคุณค่าของสิ่งซึ่งอยู่ในวิญญาณตัวเอง หยั่งลงสู่พื้นดินลึกซึ้งยิ่งขึ้น

ดังที่ชนรุ่นก่อน เคยกล่าวไว้ว่า ขอให้ใช้ชีวิตอย่างชาติตดิน ซึ่งหมายความว่า ควรมียุณยานที่รักพื้นดินเป็นสื่อสานความรักถึงเพื่อนมนุษย์รวมถึงสรรพสิ่งต่าง ๆ ซึ่งอยู่กับธรรมชาติจากใจจริง

ดังนั้นไม่ว่าแต่ละคนจะเติบโตขึ้นสูงแค่ไหน ควรมียากฐานจิตใจสามารถช่วยให้คิดได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้นหรืออีกนัยหนึ่งมีคุณภาพจิตใจที่ยกระดับตนเองให้สูงยิ่งขึ้น อย่างเป็นธรรมชาติ

ซึ่งวิถีชีวิตดังกล่าวจะมีความเป็นไปได้ มนุษย์แต่ละคนพึงต้องได้รับผลการปฏิบัติจากรากฐานจิตใจที่สามารถอนุรักษ์ความเป็นตัวของตัวเองไว้ได้อย่างมั่นคง ไม่ว่าจะอยู่ท่ามกลางอิทธิพลของสภาพแวดล้อม ซึ่งมีกระแสการเปลี่ยนแปลงของรูปวัตถุรุนแรงยิ่งขึ้นแค่ไหน

ดังนั้นภายใต้อิทธิพล การจัดการศึกษาร่วมกับภาวะการเรียนรู้อันมีธรรมชาติอยู่ในวิญญาณของแต่ละคนซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงร่วมกันเป็นวัฏจักร บุคคลใดสามารถรักษาภาวะการเรียนรู้อันมีธรรมชาติอยู่ในตนเองไว้ให้มีสมดุลอยู่ได้ ย่อมนำวิถีชีวิตไปสู่ผลสำเร็จในที่สุด

กับอีกด้านหนึ่ง หากการจัดการศึกษาในสังคมมีการสร้างอิทธิพลซึ่งนำความคิดคนไปสู่ วัตถุนิยมรุนแรงยิ่งขึ้นย่อมส่งผลทำลายวิญญาณของมนุษย์ ซึ่งเป็นคนรุ่นหลังทำให้เกิดสภาพ หลงผิด หรืออาจกล่าวว่า เห็นผิดเป็นชอบ ส่งผลให้มนุษย์ มีการทำลายล้างกันเอง รุนแรงยิ่งขึ้น

ชีวิตมนุษย์แต่ละคนที่เริ่มต้นเกิดมา ย่อมมีการเรียนรู้จากประสบการณ์ชีวิตอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นเมื่อมาถึงวัยที่เข้าสู่ระบบการจัดการศึกษา แม้มีการเข้าโรงเรียนจนถึงมหาวิทยาลัยจึงควรมีการเรียนรู้จากประสบการณ์ชีวิตผสมผสานกันไป แทนที่จะให้อิทธิพลจากการจัดการปิดกั้นวิธีการเรียนรู้จากธรรมชาติ ซึ่งมีอยู่ในรากฐานของแต่ละคน

ประเด็นนี้ ผู้เขียนใคร่ขอฝากไว้ให้บรรดาครูอาจารย์และผู้ที่มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษารวมถึงผู้บริหารในองค์กรต่าง ๆ ทั้งทางราชการและภาคเอกชน นำไปคิดทบทวนถึงผลเสียหายจากสิ่งซึ่งเป็นมาแล้วทั้งหมด

เหตุผลคืออะไร และมีผลทำให้เกิดอะไรขึ้น ?

เรามักกล่าวกันว่า ควรอยู่อย่างรู้เหตุรู้ผลและควรปฏิบัติทุกสิ่งทุกอย่างบนพื้นฐานการรู้เหตุรู้ผล การปฏิบัติทุกอย่างโดยมีกระแสความรักสานถึงพื้นดิน อีกทั้งสามารถสื่อความรักจากพื้นดินถึงเพื่อนมนุษย์ทุกรูปลักษณะ โดยเน้นความสำคัญลงถึงระดับพื้นดินอย่างมั่นคง

ผลซึ่งผู้ปฏิบัติพึงได้รับก็คือ ช่วยให้ตนเป็นผู้รู้เหตุรู้ผลลึกซึ้งยิ่งขึ้นหรืออาจกล่าวได้ว่า อยู่อย่างรู้เขารู้เรา ซึ่งช่วยให้เกิดความรู้ความเข้าใจได้อย่างลึกซึ้งถึงความจริงว่า สิ่งใดควรปฏิบัติและควรพูด ควรเขียน สิ่งใดไม่ควรปฏิบัติและไม่ควรนำมาพูดมาเขียน

เหตุเป็นสิ่งที่อยู่ในรากฐานจิตใจตนเองและการนำปฏิบัติจากสิ่งซึ่งเป็นเหตุ ย่อมวนกลับมาเป็นผลให้ตนเรียนรู้ ความจริงจากใจตนเองลึกซึ้งยิ่งขึ้นด้วยเช่นกัน

ดังนั้นก่อนการแสดงออก หากขาดการทบทวนตัวเองเพื่อค้นหาความจริงจากใจ แต่นำเอาสิ่งซึ่งจำมาจากผู้อื่นหรือจากตำรา แม้ครูผู้สอนมาปฏิบัติโดยตรงย่อมกำหนดวิถีชีวิตให้มุ่งทิศทางห่างจากความจริงยิ่งขึ้น

จึงทำให้วิถีชีวิตจำต้องเดินหลงทาง ส่งผลทำลายคุณค่าซึ่งมีอยู่แล้วในจิตวิญญาณตนเองให้มองไม่เห็นโอกาสแสดงออก มุ่งสู่ทิศทางที่สร้างสรรค์ได้อย่างแท้จริง สภาพเท่าที่ได้กล่าวมาแล้ว น่าจะช่วยให้เข้าใจได้ว่าเป็น วิถีทางซึ่งวนกลับมาทำลายคุณภาพชีวิตตนเองชัดเจนยิ่งขึ้น

มนุษย์ที่อยู่ร่วมกันในสังคม ย่อมมีทั้งเด็กซึ่งเริ่มเกิดมาใหม่และผู้มีชีวิตผ่านประสบการณ์ในการเรียนรู้มาก่อนอยู่ร่วมกัน ซึ่งภาพรวมดังกล่าวน่าจะช่วยให้มองเห็นทิศทาง อันควรจะเป็นไปอย่างธรรมชาติได้ว่า ผู้ใหญ่มีหน้าที่หลักจากใจตนเองซึ่งควรรู้สึกได้ว่า ตนพึงถ่ายทอดประสบการณ์ในการเรียนรู้สู่ชนรุ่นหลังซึ่งคุณสมบัติของผู้ใหญ่ที่มีความเป็นผู้ใหญ่สมบูรณ์ครบถ้วนยิ่งขึ้น ไม่ว่าจะขึ้นไปทำหน้าที่เป็นครูเป็นผู้บริหารระดับต่าง ๆ จนถึงผู้บริหารสูงสุดในระดับสังคม ควรมีคุณธรรมประจำใจ

เมื่อมีโอกาสสัมผัสกับ ชนรุ่นหลังหรือผู้ที่อยู่ภายใต้อิทธิพลอำนาจแห่งตนควรสำนึกได้เองว่า คืออดีตของตนเองมาก่อน แทนการมองไปด้านหน้าเพียงด้านเดียวว่าคือ อนาคตของสังคม

หากมีจิตสำนึกดังกล่าวแล้ว อยู่ในวิญญานตนเองแล้วอย่างเป็นธรรมชาติย่อมหมายความว่า เป็นผู้มีความรักความเมตตา รู้จักให้อภัยในความผิดพลาดและให้โอกาสแต่ละคนคิด รวมทั้งนำปฏิบัติ จากรากฐานจิตใจตนเองอย่างอิสระ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าผู้ใหญ่หรือผู้ถืออำนาจเหนือกว่ามีความรู้ความ เข้าใจชนรุ่นหลังช่วยให้ ทำงานอย่างมีความสุข

นอกจากนั้น ในอีกด้านหนึ่งยังช่วยให้ชนรุ่นหลังรวมถึงผู้ปฏิบัติงานภายใต้อำนาจตน มีรากฐาน จิตใจเปิดกว้างมากขึ้นภายในแต่ละช่วงของชีวิต สามารถเรียนรู้และทำงานอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด เพราะทำงานอย่างมีความสุข

คับที่อยู่ได้คับใจอยู่ยาก

ถ้าแต่ละคนผู้มีโอกาสเติบโตยิ่งขึ้น มีการทบทวนตัวเองเป็นคุณสมบัติอยู่ในวิญญานย่อมไม่ลืม อดีตของชีวิตตน ทำให้สามารถค้นหาความจริงจากสิ่งผ่านพ้นมาแล้วได้ว่า คนในอดีตเคยปรารถนาเป็น ภาชิตบทหนึ่งว่า คับที่อยู่ได้ คับใจอยู่ยาก หรือ ใจเป็นเอกเลขเป็นโท ซึ่งมีความหมายลึกซึ้งถึง พื้นฐานชีวิตและสังคม

ผู้ใหญ่ที่มีคุณสมบัติความเป็นผู้ใหญ่อยู่ในวิญญานตนเอง ย่อมไม่คิดสร้างวัตถุโดยใช้วัตถุเป็น ตัวนำและรับคนเข้ามาใช้ประโยชน์จากวัตถุในภายหลัง

ในเมื่อรู้ถึงสังขารของสรรพสิ่งทั้งหลายแล้วว่า วัตถุเป็นผลซึ่งเกิดจากการกระทำของคนหลังจากเกิดขึ้นแล้วย่อมมีการสีกกร่อนและแตกดับไปในที่สุด จนกระทั่งทำให้เกิดภาวะสูญเสียมูลค่าทาง เศรษฐกิจขึ้นในสังคม

ส่วนคุณภาพของคนซึ่งเกิดจากอิสรภาพที่อยู่ในรากฐานจิตใจ หากได้รับโอกาสให้ปรากฏออกมาเป็นผลต่อสังคมและหวนกลับมาเป็นกำลังใจให้แก่ตนเอง ยิ่งนำออกมาใช้ประโยชน์ก็ยิ่งเกิดพลังเพิ่มขึ้น อีกทั้งยังสามารถสืบทอดถึงชนรุ่นหลังต่อไปเป็นช่วง ๆ ได้ด้วย

ดังนั้นจึงรู้ได้ถึงคำกล่าวในอดีตได้ว่า คับที่อยู่ได้ คับใจอยู่ยาก มีผลช่วยให้คนทำงาน รักพื้นที่ ดินรักสถานที่อยู่ ที่ดำรงชีวิตและมุ่งมั่นทำงานอย่างรู้คุณค่าชีวิต แม้สถานที่อยู่ทำงานคับแคบแม้เครื่องมือ เครื่องใช้ซึ่งซื้อหาจากที่อื่นด้วยเงินเป็นจำนวนมาก ย่อมได้รับการประหยัดลงไปได้สัดส่วนกับความ รู้สึกอันเป็นธรรมชาติของแต่ละคน

กับอีกด้านหนึ่ง ผู้มีโอกาสน้อยอำนาจเหนือกว่าถ้ามีสิ่งนี้อยู่ในวิญญาน ย่อมรู้สึกได้เองว่า ถึงเวลาแล้วหรือยังที่ควรหามาเพิ่มเติม ตามเหตุตามผลจึงช่วยให้อยู่ร่วมกันได้ด้วยความเข้าใจที่ ดีต่อกันและกัน ทำให้อยู่ได้อย่างมีความสุขและทุกคนร่วมกันทำงานอย่างเต็มกำลังความรู้ความสามารถ นอกจากนั้นยังมีความอดทนแม้สถานที่อาจคับแคบมากขึ้น

แรงบันดาลใจที่จุดประกายความคิด ให้เขียนเรื่องนี้

ก่อนอื่นขอขอบคุณคณะผู้บริหารมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์วิทยาเขตเฉลิมพระเกียรติ สกลนคร ที่ได้ให้เกียรติเชิญผู้เขียนเรื่องนี้ ไปสัมผัสกับบรรยากาศของมหาวิทยาลัยแห่งใหม่ดังกล่าวรวมสองครั้ง ครั้งแรกเมื่อประมาณสองปีที่ผ่านมา ซึ่งขณะนั้นได้มีการวางแผนและเริ่มก่อสร้างอาคารต่าง ๆ ส่วนครั้งที่สอง เมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2543 ซึ่งครั้งนี้ตนได้รับโอกาสสัมผัสกับบุคลากรโดยเฉพาะอาจารย์ ซึ่งพึงรับเข้ามาใหม่จำนวนหนึ่ง

จากการสัมผัสที่มองเห็น ความจริงของทุกสิ่งซึ่งมีเหตุผลเชื่อมโยงถึงกันเน้นความสำคัญที่คนท้องถิ่นระดับล่างและเยาวชนคนรุ่นหลัง โดยถือวิญญานซึ่งมีเหตุมีผลและมีคุณค่าสูงสุด

นอกจากนั้นในโอกาสที่ผู้บริหาร ซึ่งเป็นผู้ที่มีความมุ่งมั่นพัฒนาสถาบันการศึกษาแห่งนี้เต็มที่ ได้เชิญให้ผู้เขียนบรรยายเรื่อง "การทำงานอย่างมีความสุข" ในที่ประชุมอาจารย์และเจ้าหน้าที่

อีกทั้งอนุญาตให้ผู้เขียน มีโอกาสสัมผัสกับบุคลากรอย่างอิสระรวมถึงผู้เกี่ยวข้องในการสนับสนุนซึ่งเป็นบุคคลภายนอก นอกจากนั้นยังรับทราบ ว่า ระหว่างวันที่ 24-25 กุมภาพันธ์ 2544 จะมีการประชุมสัมมนาบุคลากรในหัวข้อเรื่อง "กลยุทธ์ในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ"

จากเหตุดังกล่าว รวมทั้งข้อมูลซึ่งผู้เขียนได้รับจากสิ่งต่าง ๆ โดยที่ตนเองมีโอกาสดูแลจากประสบการณ์ชีวิตอันยาวนานพอสมควร ทำให้เกิดแรงบันดาลใจนำเรื่องนี้มาวิเคราะห์ค้นหาความจริงจากสิ่งซึ่งชีวิตตน ผ่านพ้นมาแล้วทั้งหมด

แม้จะยังมีรากฐานไม่กว้างเท่าที่ควรทำให้อาจมีบางสิ่งบางอย่างผิดพลาดไปบ้าง คงต้องขอภัยไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย ขอได้โปรดคิดว่าผู้เขียนมีเจตนาอันบริสุทธิ์ทั้งต่อส่วนรวมและทุกคน โดยที่ชี้ให้เห็นความสำคัญของคนรุ่นหลังอย่างปราศจากกรอบว่าเป็นบุคลากรในแวดวงไหนหรือระดับใด อีกทั้งไม่คิดว่า สิ่งซึ่งเขียนมาแล้วทั้งหมดมุ่งเน้นไปที่สถาบันการศึกษาแห่งใดแห่งหนึ่ง

สถาบันซึ่งทำหน้าที่จัดการศึกษาเพื่อรับใช้สังคม โดยเหตุที่นำเอาทุนการพัฒนามาจากแรงใจแรงกายของประชาชนโดยเฉพาะอย่างยิ่งคนในระดับพื้นดิน อันเป็นแหล่งเกิดแห่งตนควรได้รับโอกาสให้พัฒนาตนเอง เพื่อให้มีวิญญานความรักพื้นดินซึ่งสวนความรักถึงเพื่อนมนุษย์โดยเน้นความสำคัญเริ่มจากชีวิตที่อยู่ในระดับพื้นดินขึ้นมาก่อน เพื่อหวังผลอันพึงบังเกิดควมมีชีวิตชีวาในการร่วมใจกันพัฒนาสู่อนาคตอย่างเป็นธรรมชาติ

กับอีกด้านหนึ่ง ย่อมมีผลเสริมสร้างรากฐานบุคลากรในสถาบันฯ ให้สามารถรับใช้ประชาชนโดยผลิตบุคลากรที่มีจิตสำนึกให้ความสำคัญแก่คนระดับล่าง ทั้งนี้และทั้งนั้นเพื่อเสริมสร้างรากฐานความเป็นคนให้ยังลงลึกซึ่งยิ่งขึ้น ทำให้การพัฒนาความรู้ในด้านเทคโนโลยี มีความมั่นคงอยู่บนรากฐานตนเองแทนการนำสังคมท้องถิ่นไปเป็นทาสรับใช้คนจากถิ่นอื่นชาติอื่น

จึงควรยอมรับได้ว่า คือความสำเร็จในการพัฒนาการศึกษาและรู้จักสำรวจตนเองว่า เราเกิดมา
 ทั้งที่ได้ทำหน้าที่สมศักดิ์ศรีอย่างแท้จริงแล้วหรือเปล่า ? และช่วยให้บุคลากรผู้ซึ่งมีส่วนร่วมเกี่ยวข้องกับ
 กับสถาบันนี้เกิดความภูมิใจอย่างแท้จริง

จึงขอฝากไว้เป็นแง่คิดสำหรับผู้ ที่ รักความเป็นไทยแก่ตนเอง ทุกคน !!!

ศึกษาธรรมชาติจากธรรมชาติของมนุษย์

เขียนจากใจ

1 มกราคม 2544